

Катъ си пѣе на любовъта
Сладка пѣсенчица.
Куку! (2)

Азъ бѣхъ малъкъ, ергенъ станахъ
А ти мома млада;
Но въ любовъта, но въ лобовъта
Люто си пострадахъ.
Куку! (2)

Нѣма куку, нѣма куку,
Нѣма кукувица,
Изгуби се, нѣма вече
Мойта гължбица.
Куку! (2)

Мила момне, спишъ ли ти?
Твойто сърдце спи ли?
Знай ли още да тупти . . .
Отъ любовъ гори ли?
Люби, люби . . . Що стоишъ?
Младостъта е скжна,
Днесъ е пролѣтъ утрѣ, виждъ,
Зимата настжна.

Що е небе безъ звѣзди,
Безъ джхъ що е роса?
И моминскитѣ гърди
Безъ любовъ защо сж?

Люби, люби, доръ е Май!
Чуй, славея пѣе!
Люби, охкай и мечтай!
Живота спанье е.